

ה"ט 1056/05/22 - שאדי פרח נגד מהרן דעאיפה

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 1056-05-22 פרח נ' דעאיפה
תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופטת דנה עופר**
המבקש **שאדי פרח**
נגד
המשיב **מהרן דעאיפה**
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מרעי

החלטה

בקשה על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

1. המבקש הוא חבר סגל בטכניון, מרצה בכיר אשר שימש כמנחה של המשיב בעבודת הדוקטורט שלו, בפקולטה להנדסה כימית.

לטענתו, הנחיית המשיב הופסקה עוד בחודש יוני 2021, משיקולים מקצועיים. המשיב קיבל מנחה אחר, שגם הנחייתו הופסקה בהמשך, ולבסוף אף הופסקו לימודיו של המשיב בטכניון. למרות זאת, לטענת המבקש, המשיב לא חדל לאורך הזמן מלפנות אליו שוב ושוב, בטלפונים ובמשרדו בטכניון, גם בפניות טלפוניות ממספרים חסויים, תוך שהוא מאשים את המבקש בהפסקת לימודי הדוקטורט שלו ומפעיל עליו לחצים. לטענת המבקש, לא פעם ביקש מהמשיב שיפסיק להתקשר ולפנות אליו, אולם המשיב לא חדל.

מעבר לכך, ביום 30/4/22 הגיע המשיב לביתו של המבקש, ללא תיאום או הזמנה, למרות שפנה קודם אל המבקש וביקש לבוא אליו, ואילו המבקש הודיע לו שלא יגיע. אירוע זה הסתיים בכך שהמשיב דווקא פנה למשטרה, לאחר ששכנו של המבקש, שעובד באבטחה, חזר הביתה עם נשקו, והמשיב חשש שהמבקש הזמין אדם חמוש שיפגע בו.

המבקש אינו טוען, כי המשיב איים עליו באופן מפורש, אולם הוא חש מוטרד מפניותיו החוזרות והנשנות של המשיב אליו, למרות שקשרי העבודה הופסקו זה מכבר, ולמרות בקשותיו המפורשות של המבקש מהמשיב שיחדל מליצור עמו קשר.

2. המבקש הגיש את בקשתו ביום 1/5/22 וביום זה ניתן צו זמני אשר אוסר על המשיב יצירת כל קשר עם המבקש ואף כניסה לשטח הטכניון.

דיון במעמד שני הצדדים התקיים היום.

3. לטענת המשיב, מעולם לא הוריד את המבקש. כל פניותיו אליו היו לצורך השלמת לימודי הדוקטורט, כאשר גם העברת ההנחיה למנחה אחר דורשת שיתוף פעולה עם המנחה הקודם.

המשיב אינו מכחיש, כי הגיע לביתו של המבקש ללא תיאום או הזמנה, אולם אינו רואה בכך הטרדה, שכן, לטענתו, במגזר הערבי מקובל גם להגיע לביתו של אדם ללא תיאום עמו.

המשיב מוסיף וטוען, כי אין כל צורך בצו למניעת הטרדה מאיימת, שכן המבקש מעולם לא הודיע לו שהוא נדרש להפסיק ליצור עמו קשר. לטענת המשיב, הוא מכיר את המבקש מהלימודים האקדמיים מזה שנים רבות ולאורך תקופה ארוכה שיתפו פעולה, אולם המבקש רוצה להרע לו.

לטענת המשיב, מתן צו על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת עלול להזיק להמשך הקריירה האקדמית שלו, כאשר בכוונתו להתקשר עם הטכניון למציאת מנחה חדש ולהשלים את לימודי הדוקטורט. לטענתו, לא ייצור עוד קשר עם המבקש לאחר שהמבקש הבהיר את רצונו בכך, אולם אין צורך בצו בעניין זה.

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני רואה לנכון להיעתר לבקשה.

5. סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת קובע, כי **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. עוד קובע סעיף זה כי הטרדה מאיימת יכול שתהא בבילוש או בהתחקות אחר אדם, בנקיטת איומים כלפיו, ביצירת קשר עמו וכיוצא בזאת.

בהתאם לסעיף 4 לחוק, אם מצא בית המשפט, כי אדם נקט הטרדה מאיימת כלפי אחר, רשאי הוא להורות לאותו אדם באמצעות צו מניעת הטרדה מאיימת, להימנע מלעשות מעשה מהמפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (4) לחוק, ובנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של המבקש, רשאי בית המשפט להורות לאותו אדם גם להימנע מלעשות את המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(5) ו-(6) לחוק.

סעיפים קטנים 5(א)(1) עד (4) לחוק עניינם באיסור הטרדה, איומים, בילוש ויצירת קשר, ואילו סעיפים קטנים 5(א)(5) ו-(6) עניינם הימצאות במרחק מסוים ממקום מגורים, עבודה או לימודים, וכן

איסור נשיאת נשק.

6. במקרה שלפניי, נוכחתי כי אכן התקיימו הנסיבות הקבועות בסעיף 2 לחוק ועל כן יש עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, וזאת מהטעמים הבאים:

א. המבקש אמנם לא הציג הודעה כתובה ששלח למשיב ולפיה הוא מבקש ממנו להפסיק ליצור עמו קשר, אולם אין כל צורך בהצגת הודעה כתובה דווקא. המבקש העיד, ועדותו אמינה עלי, כי אמר למשיב מפורשות, פעמים רבות, שלא ליצור עמו כל קשר, אולם המשיב לא הרפה.

ב. המשיב אינו חולק על כך שהגיע לביתו של המבקש ללא תיאום. כאן המקום לציין, כי המבקש הוא תושב כפר יאסיף ואילו המשיב הוא תושב כפר עארה. איני יכולה לקבל את טענת המשיב, כי הגעה לביתו של אדם ללא תיאום במגזר הערבי היא מקובלת, ככלל, וזאת לאור טענת המבקש, שנמנה על אותו מגזר, כי הדבר אינו מקובל כלל בקשר שבינו לבין המשיב, ולאחר שאף אמר למשיב מפורשות שלא להגיע לביתו.

ג. המבקש הגיש מסמכים שונים לבית המשפט (סומנו כמוצגים מב/1 עד מב/4) שמהם ניתן ללמוד, כי ההנחיה אכן הופסקה מאז 15/6/21; כי מנחה אחר קיבל על עצמו את ההנחיה תוך התניה, כי ההנחיה תופסק אם יהיו בעיות התנהגות או בעיות ביחסים הבינאישיים (מב/3); וכי לימודיו של המשיב בטכניון הופסקו החל מיום 20/3/22 (מב/1).

עוד ניתן ללמוד מאותם מסמכים, כי בעבר ניתן נגד המשיב צו מניעת הטרדה מאיימת כלפי עובדת הטכניון (מב/2). אמנם, מדובר בנסיבות שונות לחלוטין והצו ניתן בהסכמה ובאופן הדדי, אולם יש בכך כדי לחזק במידת מה את טענות המבקש כלפי המשיב.

אפנה גם למסמך שסומן מב/4 והוא מכתב ששלח המנחה החדש אל המשיב ובו הוא מסביר את הסיבות להפסקת ההנחיה, ובין היתר מתייחס לעקשנות המשיב ולסיבה לכך שלא ענה לו לפניו הטלפונים בימים האחרונים.

אסופת המסמכים הללו מחזקת את טענת המבקש, כי העובדה שהמשיב מוסיף לפנות אליו עד היום, יותר מעשרה חודשים מאז שהופסקה ההנחיה, ואף הגיע לביתו של המבקש ללא תיאום מראש, היא בבחינת הטרדה.

7. עולה, איפוא, כי התקיימו נסיבות שהחוק מגדיר כהטרדה מאיימת. השאלה הבאה היא, מה יהיה תוכן הצו שיינתן כלפי המשיב.

המבקש עותר להרחקתו של המשיב גם מביתו וגם ממקום עבודתו של המבקש, קרי - הטכניון.

כאמור, בהתאם לסעיף 4 לחוק ניתן להרחיק אדם ממקום מסוים אם נוכח בית המשפט "כי ההטרדה המאיימת נעשתה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה כאמור". החוק קובע מדרג של חומרה, כאשר רק במקרה החמור יותר יכול הצו שניתן גם הוראה להרחקת אדם ממקום מסוים.

מאחר והמשיב הגיע לביתו של המבקש ללא תיאום, חודשים רבים לאחר שהמבקש כבר חדל מלשמש כמנחה שלו, אני סבורה כי אכן יש הצדקה לכך שהצו שניתן יאסור על המשיב להגיע לביתו של המבקש.

שונה המצב בכל הנוגע לאיסור הכניסה לטכניון. לעניין זה יוזכר, כי המבקש לא טען שהמשיב מאיים עליו באופן מפורש (אולי באופן מרומז) וודאי שאין טענה לאלימות פיזית מצדו של המשיב. איסור כניסה לטכניון הוא בעל משמעות מרחיקת לכת על המשיב, אשר לימודיו אמנם הופסקו, אך הוא רשאי לחדשם, ומניעתו בצו מלהיכנס לטכניון עלולה להפריע בכך, מה גם שלא נמצא, כי מעשיו של המשיב עולים לדרגת חומרה שמצדיקה מתן צו שיאסור עליו מלהיכנס למקום שבו יש לו עניין.

לעניין זה ניתן להסתפק באיסור על כניסת המשיב למשרדו של המבקש בטכניון.

אשר לתקופת הצו, הרי שבנסיבות העניין מצאתי, כי אין צורך בקביעת הצו לתקופה המקסימאלית שהחוק מתיר (שישה חודשים), וניתן להסתפק בתקופה קצרה יותר. במידת הצורך, וככל שתהא הפרה של הצו, יוכל המבקש לפנות לבית משפט זה בבקשה להאריך את תוקפו.

8. אשר על כן, ניתן בזה צו אשר אוסר על המשיב:

- להטריד את המבקש, בכל מקום ובכל דרך.
- לאיים על המבקש.
- לבלוש אחר המבקש, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, בכל דרך.
- ליצור עם המבקש כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.
- להתקרב לביתו של המבקש ברדיוס שיפחת מ- 100 מטר.
- להיכנס למשרדו של המבקש בטכניון.

תוקפו של צו זה למשך 3 חודשים מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשפ"ב, 04 מאי 2022, בהעדר הצדדים.